

gedaan; schminken, bellenblazen en koordlopen. De goochel trucs, die de kinderen leerden, gingen in een zelf versierde goocheldoos.

Aan het eind van de dag mochten de kinderen hun ingeoeffende acts aan hun ouders laten zien. Wat een talenten hebben we op De Borgh, daar zijn we met z'n allen trots op.

Als afsluiting kregen alle leerlingen een ballon om op te laten en daarmee werd de dag feestelijk afgesloten. We kunnen terugkijken op een geweldige dag!

COLUMN

The sky ofthe limit

Een paar weken geleden belde ik Hans Timmen met de mededeling dat ik wel wilde worden ingeroosterd voor bardiensten. Schoonmaakwerk ligt mij niet! De teleurstelling was groot toen hij mij antwoordde dat de Schaepmanstichting geen skybox huurde bij FC Twente noch bij Heracles. Een gemiste kans want kijk hoe een Enschedees schoolbestuur de publiciteit heeft gehaald met hun skybox die ze liever Platform noemen. De minister van Onderwijs kreeg er zelfs kamervragen over. De goede bedoelingen ten spijt (je kunt er namelijk ook teamvergaderingen houden, als je de boel na afloop maar weer opruimt) werden de bestuurders flink onder de loep genomen en onderuit gehaald. Joep van 't Hek laat zelfs bijles geven in de skybox, wellicht om te berekenen wat die

€ 45.000 huur per jaar opbrengt, en hij vindt het grappig hoe ze het kromme recht lullen. Bas Heijnen schrijft in dezelfde krant, de NRC van 22 september, dat het niet gaat om ontsparing maar om mentaliteit. De Dr. Schaepmanstichting heeft zich niet laten verleiden door Joop Munsterman c.s. Overigens zou de GMR geen CONSENT (van Dale: consent=toestemming, instemming) hebben verleend. Dus toch maar vergaderen in een minder luxe omgeving. En wil een schoolteam toch vergaderen met een groene voetbalmaat als decor?

Benno Goosen kan als voorzitter van de voetbalclub Achilles'12 wellicht een dienst bewijzen. En als de club de gebouwen moet renoveren zou een skyboxje voor de scholen van de Dr. Schaepmanstichting een optie zijn. Benno zal zijn creativiteit zeker aanwenden om het de oud- collega's naar de zin te maken. Of gaat dit ook te ver? Is er een limit en geen cloudy sky waar sommigen kennelijk met hun hoofd in lopen en de werkelijkheid, daar waar je voor staat, het geven van goed onderwijs, vergeten.

COLOFON

Uitgever
Dr. Schaepmanstichting
Enschedesestraat 68
7551 EP Hengelo
Tel. 074-242 45 45
Fax. 074-291 83 40

Email: secretariaat@drschaepmanstichting.nl

Redactie:
Yvonne ter Elst
Albert Groot Rouwen
Marcel van Harten

Lay-out:
Ton Baake

Schaepmanbulletin

Uitgave van de Dr. Schaepmanstichting

Pagina 1
Van de redactie
Vertrouwenspersoon

Pagina 2
Uit de GMR
Personalia

Pagina 3
Benno Goosen neemt afscheid

Pagina 4
Anneke gaat, Anita komt

Pagina 5
Onderscheiding meneer Gerard
van de St. Janschool

Pagina 6
Geef de pen door aan:
Remy Maatman

De Week van Loes Hanekamp

Pagina 7
37 kinderen in één klas
30 jaar de Borgh

Pagina 8
Column:

VAN DE REDACTIE

Voor u ligt het eerste exemplaar van het Schaepmanbulletin in het nieuwe schooljaar. Deze keer met veel aandacht voor komende en gaande mensen. We maken kennis met de nieuwe externe vertrouwenspersoon, Mona Stuivenberg en met de nieuwe directeur van de St. Plechelmusschool, Anita Kroonen, die ook haar meisjesnaam "Kennis" graag genoemd wil hebben vanwege haar vak, waar kennis een belangrijke factor is. Het nieuwe gezicht van de secretaris van de GMR is Petra Kok en Jan Goorhuis schrijft zijn laatste stuk als secretaris; een hartenkreet, want hoe krijg je 37 kinderen in één klas.

Benno Goosen is een hele week flink in het zonnetje gezet. Hij heeft na 34 jaar de scepter overgedragen als directeur en grondlegger van 't Eimink. Het zonnetje scheen ook voor Gerard Boks van de St. Jan. Hij werk er al 35 jaar vrijwillig als conciërge. De burgemeester heeft hem met een Koninklijke onderscheiding verrast.

Anneke Kuipers kijkt terug op een boeiende loopbaan in het onderwijs en vooral bij de Dr. Schaepmanstichting. De pen is doorgegeven aan Remy Maatman, een trotse locatieleider. En op De Borgh willen ze laten weten dat de school 30 jaar bestaat.

We missen deze keer Gerrit Klaassen maar in december gaat hij op zijn eigen wijze vast weer iets aan het bulletin toevertrouwen. Loes Hanekamp heeft meer dan een jaar geleden afscheid genomen van De Hunenborg. Zij beschrijft hoe haar leven er uit ziet na de school.

VERTROUWENSPERSON

"Als een vertrouwenspersoon wordt ingeschakeld, dan is er echt iets aan de hand. Een denkbeeld dat ik veel ben tegengekomen!" Aan het woord is Mona Stuivenberg, de externe vertrouwenspersoon, die per 1 september j.l. in die functie is benoemd bij de Dr. Schaepmanstichting. Zij volgt Gerda Zeijlstra op die onlangs met pensioen is gegaan.

Wat mevrouw Stuivenberg betreft is de 'externe' vertrouwenspersoon ook bereikbaar om advies te geven. "Het gaat er om, dat je samen uit een situatie komt zonder dat iets escaleert", heeft ze ervaren bij andere instellingen waar ze eveneens deze functie bekleedt.

In het gesprek wordt duidelijk dat het niet toevallig is dat ze dit werk op veel plaatsen doet. Ze heeft ruime ervaring met mensen die in de knel zitten: Vrouwenopvang, voogdij, alleenstaande minderjarige asielzoekers etc. Ook volgde ze een specifieke opleiding tot vertrouwenspersoon. Ze is een echte Twentse (oet Almelo) maar is van jongs af aan geïnteresseerd geraakt in andere culturen en andere denkwijzen. Zo ging ze na de middelbare school naar een Highschool in de USA. Na haar opleiding tot

maatschappelijk werker heeft ze nog eens een jaar gewerkt in Israel. Terug naar haar functie bij de Dr. Schaepmanstichting benadrukt ze dat ze beschikbaar is voor alle geledingen in de school, kinderen (die in het basisonderwijs worden vertegenwoordigd door hun ouders), leerkrachten, directies, ondersteunend personeel etc. Mona: "Mensen bellen mij voor allerlei vragen en klachten! Vaak gaat het omdat ze zich niet goed begrepen voelen en dat er niet goed naar hen geluisterd wordt. Daardoor ontstaat onbegrip en boosheid".

In dit kader gaat ze ook in op de taak van de schoolcontactpersoon. Deze kan in een spagaat komen als er wrijving ontstaat tussen hen en ouders of tussen collega's of met een directielid.

"Omdat je zo dicht bij elkaar staat kan loyaliteit de oplossing in de weg staan." En ze gaat verder: "Daar zie ik mijn rol want ik heb afstand en ben onafhankelijk. Bovendien kan ik snel inspringen. Want als het een "veenbrand" wordt ligt een oplossing doorgaans ver weg."

"Een klacht is altijd een kans om weer in gesprek te komen en te leren van elkaar", is haar opvatting.

Ouders maar ook het personeel kunnen een officiële klacht indienen bij een onafhankelijke klachtencommissie. Daarbij kan Mona optreden als ondersteuner en helpen de klacht te verwoorden.

Maar een klacht bij de klachtencommissie neerleggen is een hele formele route. Het is altijd wenselijk om eerst met elkaar in gesprek te gaan en het niet te laten escaleren.

Mona merkt op dat als iemand haar belt, het dan vaak al hoog zit. Dan wil iemand graag stoom afblazen en zijn verhaal vertellen. Vandaar dat ze de hele week telefonisch bereikbaar is. Gesprekken kunnen telefonisch gebeuren maar het kan ook een persoonlijk gesprek thuis zijn of op school of een neutrale plek. Dat gebeurt in overleg met degene die belt.

Binnenkort heeft ze een kennismaking met de directies en vervolgens zal ze binnen de schoolteams haar functie uiteenzetten.

En tenslotte:

"Ik ben onafhankelijk en wat u mij vertelt blijft tussen ons. Het telefoonnummer waarop ik bereikbaar ben: 06-13697407 van maandag t/m vrijdag tussen 9 en 17 uur. U kunt altijd een voicemail bericht inspreken."

UIT DE GMR

Vanaf nu neem ik het stokje over van Jan Goorhuis. Jarenlang het schrijven-de gezicht van de GMR in ons clubblad. Jullie zullen het met mij moeten doen... voor hoelang????

Uit ervaring weet ik dat het zo een fiks aantal jaren kan zijn. We zullen zien.

Mijn naam is Petra Kok-Lansink. Sinds 1995 werkzaam binnen de stichting. Vanaf het begin bij KBHZ locatie Esrein. Op dit moment groepsleerkracht van groep 5. Ben getrouwd met Henk en samen hebben wij drie heel leuke kinderen. Thijmen, Nynke en Jasper.

Al vrij snel nadat ik begon met werken op het Esrein ben ik in de MR van onze toen nog drie locaties (Esrein, Don Bosco en Paus Joannes) gekomen. Locatie De Bleek kwam er na een aantal jaren bij en ineens is het een MR van 16 personen.

Ben binnen deze MR secretaresse. Leuke, interessante en actieve taak binnen school.

Een volgende stap bleek de GMR te

zijn. Toch even acclimatiseren.. gelukkig een prettige groep mensen waar veel kennis en kunde zit.

Samen met Ellen Wolkotte en Hans Timmen gaan wij de vergaderingen voorbereiden. Ik weet dat het een prettige samenwerking wordt. De voorzet is al gegeven door onze voorgangers.

In het volgende Schaepmanbulletin hou ik jullie op de hoogte van het reilen en zeilen binnen de GMR. Voor mij rest nu nog de taak om de juiste toon en schrijfstijl te vinden.

Met vriendelijke groet,

Petra Kok

GEBOREN

Op 17 juli is Jolien geboren. Dochter van Anouk Bulter van De Telgenkamp.

Ruth Braamhaar van De Hunenborg is op 27 juli bevallen van dochter Suze.

Op 31 augustus is Anna geboren. Dochter van Miriam Horstman van der St. Janschool.

En op 22 september is Liz geboren. Dochter van Kelly Wennink van De Telgenkamp.

De redactie feliciteert de jonge ouders met de geboorte van hun dochter!

De bouw van de kardinaal Alfrink vordert gestaag. Hoe komt het er uit te zien?

HOE KRIJG JE 37 KINDEREN IN ÉÉN KLAS

Dit is de laatste 'Uit de GMR' die ik aan het Schaepmanbulletin toevertrouw. Vanaf dit schooljaar neemt Petra Kok van KBHZ mijn taak van secretaris over. Wie de column voor ons clubblad overneemt is bij het ter perse gaan van deze editie nog niet bekend.

Op zaterdag 22 september kopte de Volkskrant met "Hoe krijg je 37 kinderen in één klas?". Uit onderzoek van de AOB onder 1354 onderwijzers blijkt dat meer dan de helft lesgeeft aan een klas met 27 leerlingen of meer. Alle basisscholen hebben het afgelopen jaar 6000 voltijdbanen moeten schrappen. Consequentie bij een gelijkblijvend leerlingenaantal is dan: meer leerlingen in een lokaal. Het onderzoek is het eerste grootschalige onderzoek naar klassengrootte in Nederland. Het ministerie houdt geen cijfers over klassengrootte bij; wel herkent het de groei in klassengrootte. Volgens een woordvoerder van het ministerie is het een gevolg van keuzes die besturen maken en niet van bezuinigingen. Hier ligt in mijn ogen een van de belangrijkste taken die onze GMR en ons bestuur heeft. Het bestuur stelt zich op het standpunt dat bezuinigingen zo min mogelijk ten koste mogen gaan van het primaire proces, oftewel het werk op school en in de klas. Met regelmaat wordt hierover (financiële) verantwoording afgelegd in de GMR. Ik heb het volste vertrouwen dat ons

bestuur dit standpunt in de toekomst blijft heiligen. Aan de GMR de schone taak om hier tijdens de vergaderingen blijvend alert op te zijn.

De titel van dit stukje verwijst naar basisschool Polygoon in Almere waar juf Merel aan 37 kinderen tegelijk lesgeeft.

Enkele tips van de juf:

- alle kasten de klas uit
 - altijd de ramen open
 - een stagiair die lesgeeft
 - inschakeling van ouders
 - alle aanbiedingen van de Lidl in de gaten houden om koste te besparen
- Ik zou daar best nog wel een paar originele suggesties bij kunnen zetten maar die zullen mij niet bepaald in dank worden afgenomen.

Elk jaar verzorgde ik op het Twickelcollege een voorlichting over het vak van Leraar Basisonderwijs. Vorige week kreeg ik bericht dat deze beroepenvoorlichting niet meer doorgaat. Ondanks het feit dat alle beroepsgroepen met liefde over hun vak vertelden en daar, behalve een kleine attentie, niets voor kregen, is de avond afgeschaft. Reden: Bezuinigingen!

Voor mij onbegrijpelijk. We moeten oppassen dat de komende jaren niet een complete generatie leerkrachten verloren gaat. Wie moet straks de kar met 37 kinderen trekken?

*Namens de GMR,
Jan Goorhuis, secretaris*

**"HOERA,
DE BORGH
BESTAAT
30 JAAR!"**

Op 27 september 2012 bestonden De Borgh en De Meent 30 jaar en dat was natuurlijk een mooi feest waard!

Het thema van deze dag was Circus. Al vanaf de eerste schooldag in september werd de school omgetoverd in dit thema. Circustentjes sierden de groepen 1 tot en met 3 en overal in school zag je Circus terug.

Tijdens de ateliermiddagen werd per groep een uithangbord gemaakt op plastic en deze konden worden opgehangen aan de hekken bij het schoolplein. De resultaten waren super.

Op donderdag 27 september was het zo ver:

We startten buiten met een mooie circus act en daarna gingen de kinderen in groepen uiteen en werden er de hele dag verschillende activiteiten

Als dank biedt Yvonne, namens de redactie, Jan een boekje aan

Remy Maatman

Even ter geruststelling. Voor het schrijven van een stukje voor het Schaepmanbulletin heb ik geen dure skybox gehuurd. De Don Bosco is een inspirerende plek om een bijdrage te leveren aan het Schaepmanbulletin.

Bijna 13 jaar geleden mocht ik op de Esreinschool mijn LIO-stage lopen. Na een leerzaam jaar in groep 5 werd ik gevraagd als leerkracht van groep 8.

Doordat ik na mijn studie drie maand in het buitenland verbleef, werk in de horeca, startte ik op 1 oktober 2001. Enkele jaren later werd ik gevraagd om ICT-er te worden. Mijn eerste groepsoverstijgende werkzaamheden.

Dit leidde tot het volgen van een opleiding voor schoolleider. In 2002 startten we met een 7-tal collega's van de Dr. Schaepmanstichting de opleiding die werd gegeven door IMAGO. Gezamenlijk elke woensdag in een auto richting Zwolle. Een leerzame, gezellige en energerende opleiding.

In deze periode werd ik ook voorzitter van de sportcommissie van Hengelo. Ook werden de eerste contacten gelegd met de gemeente. Hengelo Sport als gevolg.

Ook wilde ik graag meedenken in het ontwikkelen van beleid op schoolniveau en het uitdragen van

een goede visie. Zonder visie is het nagenoeg onmogelijk om een organisatie te leiden of te veranderen. Vandaar dat ik besloot om MR-lid en GMR-lid te worden.

Door ontwikkelingen binnen KBHZ, werd ik een dag ambulant om de directie te ondersteunen.

Ik kwam ook tot de conclusie dat het belangrijk was om nogmaals de opleiding te volgen voor schoolleider.

Na het succesvol afronden van een assessment kon ik in 2010 voor de tweede maal de opleiding voor schoolleider volgen. Deze keer met veel meer ervaring en een heldere visie op onderwijs.

Drie jaar geleden werd er gevraagd om te 'verhuizen' van de Esrein naar de Don Bosco.

Sinds 1 augustus 2011 ben ik nu locatieleider op een school waar ik me heel goed thuis voel. Een enthousiast team en een plezierige werksfeer.

Met trots geef ik rondleidingen aan nieuwe ouders en probeer een goed beeld te geven van onze school.

Kortom; Een trotse locatieleider van een mooie school.

DE WEEK VAN LOES HANEKAMP

"Of ik een stukje voor het Schaepmanbulletin wil schrijven? Neem als onderwerp maar een week uit jouw leven...". Ik voel mij eigenlijk een klein beetje overvallen en, beste Albert, ik heb al positief gereageerd voor ik alle consequenties overzie. Wordt er van mij verwacht om een chronologisch inzicht te geven in hoe ik mijn dagen momenteel vul? Of zijn lezers, meer algemeen, geïnteresseerd in een antwoord op de vraag of er "leven na het onderwijs" is?

Om met dit laatste te beginnen, ik heb vorig jaar juli met gemengde gevoelens de deur van De Hunenborg achter mij gesloten. Na een werkelijk geweldig afscheid van kinderen, collega's en ouders besef je heel goed dat je iets achterlaat, dat gemist gaat worden. Ik heb het grote geluk gehad, mijn laatste jaren op De Hunenborg deel uit te mogen maken van een geweldig team. Waarin naast vakmanschap, begrippen als vriend-

schap en collegialiteit hoog in het vaandel staan. Collega's, ik mis jullie af en toe nog steeds een beetje. Ook de speciale

band met een klas, met de kinderen (kleuters in mijn geval), raak je niet zomaar kwijt. Ik ben een groot deel van mijn werkzame leven, met heel veel plezier, betrokken geweest bij de eerste kennismaking van kleuters met ons onderwijssysteem. En bij de groei die zij doormaken in de onderbouw. Een proces, waarin ik ook heel veel heb zien veranderen. De overgang van de meer speelse aanpak in het verleden naar een systeem, waarin het presteren (ook voor de allerkleinsten), en het meten van deze prestaties, duidelijk de overhand heeft gekregen. Een verandering waar ik, als klassieke kleuterjuf, soms wel moeite mee had.

Maar genoeg hierover. Hoe vul ik momenteel mijn dagen? Terwijl ik loop na te denken over wat ik hierover eigenlijk kwijt wil, krijgen we in de auto op weg naar het ziekenhuis een telefoontje van onze dochter. Ons eerste kleinkind, Siem, een wolk van een baby is geboren. Probeer dan nog maar eens iets te vertellen over een doorsnee week. Over hoe weinig moeite het me kost om mijn tijd (ook zonder schoolse activiteiten) te vullen met de dagelijkse bezigheden en de contacten met vrienden en familie. Met het breiclubje in het Dijkhuis in Borne, waar ik via mijn inmiddels overleden oudste zus, ben binnengevraagd en waar ik nog steeds veel plezier uit haal.

Het krijgen van een kleinkind heeft mijn leven helemaal op zijn kop gezet. Wat een geluk! Op dit moment kan ik me niet voorstellen dat er nog 'doorsnee' weken gaan komen....

Loes Hanekamp-Wennink

BENNO GOOSEN NEEMT NA 34 JAAR AFSCHEID VAN 'T EIMINK

Hans Timmen kenschetste Benno o.a. als collegiaal en origineel, iemand met grote inzet humor en bereid tot samenwerking. Zijn creativiteit en initiatieven werden geprezen.

De voorzitter van de MR, Paul Janssen, heeft Benno ervaren als serieus, sociaal, sportief en trots. De ritselaar Benno heeft heel wat binnengehaald voor de jaarlijkse fancy fair.

Mevrouw Alberts bedankte Benno voor zijn inzet voor het Dunka Kenya project. Adjunct en collega Wim Mulder hoopt dat de Eiminkcultuur van "de schouders er onder" bewaard blijft. Op 't Eimink voel je je thuis en over Benno: een inspirerende leider en ook zijn gezin was betrokken.

Benno sluit af en dankt het bestuur en vele andere organisaties dat hij zijn werk heeft kunnen doen zoals hij het met liefde en plezier heeft gedaan. Zij zijn a.h.w. de wortels van de boom. Het team, de ouders en de kinderen vormen de stam. En de blaadjes vallen elk jaar weer af, doelend op voortdurende veranderingen in wet- en regelgeving. Hij overhandigde opvolger Wendy de "Gouden sleutel" die op elke deur past. En Wim ontving een mooi ingelijste foto, die een plaats krijgt in de school.

ANNEKE GAAT

ANNEKE KUIPERS

"Ik zat in mijn kantoor en mijmerde dat het doodzonde zou zijn dat de kerk, waar ik op uitkeek, plaats zou maken voor appartementen." Deze mijmering vertrouwde Anneke Kuipers mij jaren geleden toe, toen het plan "School in Kerk" nog slechts een idee was. Natuurlijk is dit project een hoogtepunt geworden in de loopbaan van deze bevoegen onderwijsvrouw. Hoogtepunten liggen bij Anneke ook op andere vlakken, zoals de toekenning van het predicaat Daltonschool. Maar ze benadrukt ook vooral het belang van de relaties binnen het team en met kinderen en ouders. "Als een kleuter een tekening heeft gemaakt voor de "baas" van de school, doet dat iets met je. Meeleven, lief en leed, het hoort allemaal bij de school. De menselijke maat!" Door verschillende activiteiten te organiseren betrekken ze (groot-)ouders ook bij de school en dat bindt de school met de omgeving. Waar ze 16 jaar geleden begon met een school van zo'n 120 leerlingen staan er nu 340 ingeschreven. Overigens was het geringe aantal leerlingen wel de aanleiding om iets te doen aan het onderwijsconcept. "Want in gecombineerde groepen is traditioneel klassikaal lesgeven geen

optie", vindt Anneke. Zelfstandig werken was een scholingsitem op veel scholen in die tijd. Een school met het predicaat Daltonschool i.o. kwam op bezoek en constateerde dat het team van de Plechelmusschool al veel verder was met Daltononderwijs als zij. Samen met haar team zijn ze daarna verder gegaan met het invoeren van dat onderwijsconcept. De visitatiecommissie stelde enkele jaren later vast, dat de Plechelmusschool voldeed aan dat, wat Helen Parkhurst bedoelde met zelfstandigheid, vrijheid en samenwerking.

Anneke heeft 45 jaar geleden haar eerste stappen gezet in het kleuteronderwijs. Als 19-jarige was ze meteen al eigen baas op een eenmansschooltje in Tollebeek, dat was gehuisvest in een Parochiehuis. Weliswaar met toestemming van de inspectie. Een paar jaar later werd ze benoemd als hoofdleidster bij de Dr. Schaepmanstichting als hoofd van de 4-klas-sige St. Tarcisius kleuterschool bij de Thiemsbrug. Als 21-jarige was er weer dispensatie nodig van de inspectie om de functie te mogen bekleden, omdat de wettelijke minimale leeftijd 23 jaar was.

In 1974 is ze gestopt met werken, omdat ze met haar man Wil een gezin ging stichten en zoals dat gebruikelijk was in die tijd bleef moeder thuis om voor de kinderen te zorgen.

Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Na wat invalwerk en studies - akte MO Pedagogiek, handvaardigheid en actriceopleiding - kon ze weer aan de slag bij haar oude bestuur. Deze keer als vakleerkracht handvaardigheid op vijf verschillende scholen. Later kwamen daar wat reguliere lestaken bij, o.a. op de St. Plechelmusschool. Toen daar een vacature ontstond voor de functie van directeur heeft Anneke, na ampele overwegingen, toch gesolliciteerd en het bestuur waarmee ze in al die jaren een goede band had, had vertrouwen in haar. Zij bezat de leidinggevende kwaliteiten die de school nodig had.

De post HBO schoolleideropleiding Magistrum heeft haar versterkt en de bagage gegeven die nodig zijn om een school goed te leiden. Op 19 oktober neemt ze afscheid en kan ze terugkijken op een boeiende en vooral creatieve carrière.

"Wat ik na 1 november ga doen weet ik nog niet," zegt Anneke, "maar ik ben wel benaderd voor wat dingen. Ik zal me in elk geval bezighouden met kunst en cultuur en daarvoor blijf ik voorlopig de vertegenwoordiger in de Kunsteducatiecommissie voor de scholen van de Dr. Schaepmanstichting."

ANITA KROONEN-KENNIS

"Leer" betekent ladder in het Achterhoekse dialect. Een kind dat een ladder beklimt is het logo van katholieke dalton basisschool "De Leer" in het Gelderse Hengelo. Als het kind de achtste trede heeft genomen ligt de weg open naar het voortgezet onderwijs.

Tot 1 november a.s. zwaait Anita Kroonen-Kennis daar de scepter om daarna de overstap te maken naar de St. Plechelmusschool, waar ze Anneke Kuipers opvolgt.

Anita komt uit een echte onderwijsfamilie; ook haar opa was "hoofd der school". Een PABO-opleiding lag dan ook voor de hand. Anita slaagde cum laude maar in een tijd dat er voor jonge leerkrachten geen werk was. Dankzij haar cijferlijst kreeg ze toch een klein baantje aan drie verschillende scholen. "Wil je in deze arbeidsmarkt aan het werk komen, dan moet je je onderscheiden," was haar adagium. Dus ging ze ernaast studeren:

ANITA KOMT

MO schrijven, Engels in het basisonderwijs, Propedeuse MO Pedagogiek. Vanuit Limburg belandde Anita in Lelystad waar ze stamgroepsleidster werd in de midden- en bovenbouw van Jenaplanbasisschool De Kring. Al snel kreeg ze coördinerende taken toegewezen. In 1986 is ze getrouwd met Jos en toen er kinderen kwamen zegde ze haar baan volledig op. Dat was in die tijd over het algemeen helemaal geen regel meer. Voor Anita destijds een heel bewuste keuze waar ze nooit spijt van heeft gehad. Er werd haar zelfs een heel kleine parttime baan aangeboden. Ook die wees ze af. Echter, toen de jongste van de twee dochters vier jaar werd en naar school ging begon het weer te kriebelen en kreeg ze een benoeming als docent wiskunde aan het Stedelijk Daltoncollege in Zutphen. Vervolgens werd ze lerares aan een klein schooltje in Joppe bij Gorsel. Daar gaf ze les als de directeur ambulant was. "Een periode waar ik met veel plezier op terugkijk, knus en nostalgisch," herinnert Anita zich, "en als ik terugdenk aan al die dieren in de school met dierendag of het kerstontbijt dat door vaders werd opgediend soms zelfs op Wedgwood servies dan besef ik hoe speciaal dat was." Haar directeur vond dat Anita alle ca-

paciteiten in huis had om directeur te worden. Daar liet ze geen gras over groeien en ze heeft ze zich kunnen aansluiten bij de schoolleideropleiding Toptraject van Magistrum. Anita: "Vanaf de eerste dag had ik het gevoel dat het kwartje was gevallen, helemaal op mijn lijf geschreven." Bijna 10 jaar geleden volgde haar benoeming als directeur van de katholieke Daltonbasisschool De Leer. Onder haar regime hebben diverse veranderingen plaatsgevonden, zowel in het team als in het gebouw. Daarnaast heeft ze zowel binnen als buiten het schoolbestuur diverse bestuurlijke functies bekleed, waaronder visiteur van Daltonscholen, voorzitter van een tweetal directieberaden en twee jaar als bovenschools coördinator kwaliteitsbeleid voor 13 scholen. Anita ziet in haar nieuwe job een prachtige uitdaging die ze graag aangaat.

Over het onderwijsconcept zegt ze: "Daltononderwijs is het mooiste concept dat bestaat!"

Over haar leiderschapstijl wil ze het volgende wel kwijt: "Als je duidelijk bent, eerlijk en correct, wordt dat gewaardeerd zeker als blijkt dat je hart voor de mensen hebt." "En heel soms kan dat hard overkomen," gaat ze goedlachs verder.

"Als directeur is het belangrijk dat je in staat bent leraren tot bloei te brengen. Dat komt de kinderen pas echt ten goede." En die bloei ziet ze onder andere als leraren met plezier naar school toe gaan, de einddoelen van hun leerjaar goed kennen, de groepsplannen goed voor elkaar hebben zodat ze kunnen zien waar de echte onderwijsbehoeften van de kinderen liggen. Kinderen weten te enthousiasmeren, te boeien. De Plechelmusschool kan rekenen op een ambitieuze schoolleider die voor "De Leer" diverse extra subsidies en prijzen heeft binnengehaald. We wensen Anita en het team zelfstandigheid, vrijheid en een goede samenwerking!

ONDSCHIEDING VOOR
ALTIJD AANWEZIGE
MENEER GERARD OP DE
ST. JANSCHOOL.

Hij weet niet van ophouden. Al 35 jaar is 'meneer Gerard' vrijwilliger bij de St. Jozef- en St. Janschool. Begonnen toen zijn kinderen naar de St. Jozefschool gingen. Doorgegaan toen zij al naar de middelbare school gingen. En na zijn pensionering in 1992 zelfs fulltime conciërge geworden. Als vrijwilliger. Voor het team van de St. Janschool aanleiding genoeg om hem in het zonnetje te zetten. Voor Hare Majesteit Koningin Beatrix reden om Gerard Boks (77 jaar) tot lid in de orde van Oranje Nassau te benoemen.

De 77-jarige Gerard Boks is nog altijd actief als vrijwilliger op de school van zijn kinderen. Na 35 jaar krijgt hij hiervoor een lintje van burgemeester Frank Kerckhaert.

